

[Handelsministeren.]

Balance er netop tilvejebragt ved Hjælp af de importregulerende Foranstaltninger, der har været hjemlet i de Love, vi har haft. Hvis der nu blev givet fri Indførsel, vilde Resultatet utvivlsomt blive en Tilbagevenden til Underskuddet paa Handelsbalancen. Hvad de umiddelbare Følger deraf vilde blive, behøver jeg ikke at gøre mange Bemærkninger om. Jeg vil dog pege paa et Forhold, som maa tages i Betragtning, et Forhold, som vilde blive Følgen, og som vilde være højst uheldigt for os. Vi vilde i hvert Fald til at begynde med faa en Mængde Varer ind i Landet, som vi i den Tid, vi nu lever i, ubetinget maa give Afkald paa, enten fordi de er udprægede Luksusvarer, eller fordi vi selv kan producere dem og derved hindre en yderligere Stigning i Arbejdsløsheden. Oppositionens Henvisning til nye Toldforanstaltninger er i denne Forbindelse ganske værdiløs, som jeg allerede har sagt. For det første, fordi den største Del af Oppositionen er afgjorte Modstandere deraf, ja, selv langt ind i de konservative Rækker er der tilkendegivet Uvilje overfor Toldforanstaltninger. Jeg kan her henvise til de Indlæg, der jævnlig findes i den konservative Presse, endogsaa, saa vidt jeg kan skønne, af faste Medarbejdere, dette Forhold vedrørende. For det andet vil yderligere Toldforhøjelser være ensbetydende med øgede udenrigspolitiske Vanskeligheder, og da vi just er lige foran livsvigtige Forhandlinger med Udlandet angaaende Bevarelsen af vore Eksportmuligheder, vilde det være fuldkommen umuligt og urimeligt at gaa ind for en Importbegrænsning ved Hjælp af omfattende nye forhøjede Toldsatser.

Ogsaa Valutaspørgsmaalet kommer i høj Grad i Betragtning ved Bedømmelsen af, hvad man vil indlade sig paa med Hensyn til Indførsel af fremmede Varer. Vil man bevare Herredømmet over Kronkursen, saa maa man ogsaa, saa længe vi har en Papirkrone, paase, at Betalingsbalance er til Stede, og Regeringen vil ikke tage Ansvaret for en økonomisk Politik af den Art, som stilles os i Udsigt af Oppositionen. Vi forstaaer meget vel Handelsstandens Vanskeligheder. Vi forstaaer de haarde økonomiske Kaar, mange er underkastet som Følge af Restriktionerne, og vi forstaaer, at de paagældende klager over Importreguleringen. Men de paagældende Klager bør ikke glemme, at denne Regulering vilde have fundet Sted ogsaa uden Valutakontorets Virksomhed, thi vort Land kan ikke for Tiden købe mere i Udlandet, end der kan

betales af Eksportens Indtægter. Var vi ikke gaaet til importbegrænsende Foranstaltninger paa den ene Maade, vilde vi have været nødsaget til at træffe saadanne paa en anden Maade. Nationalbanken vilde da have været nødsaget til at begrænse Importen ad bankteknisk Vej; og jeg tager neppe fejl, naar jeg siger, at de deraf følgende Besværligheder vilde have været langt, langt føleligere for Landet og for de allerfleste af de handlende. Derom var Oppositionen ogsaa en Tid enig med Regeringen, ellers vilde Valutalovene jo ikke være blevet gennemført.

Det er beklageligt, at Oppositionen nu ikke længere vil samarbejde med Regeringen paa den hidtil fulgte Linie. Jeg forstaaer nok, at L. S. paa den ene Side og protesterende Importører paa den anden Side kan volde visse Vanskeligheder, men dette retfærdiggør ikke Oppositionens blanke Afvisning af det Lovforslag, her foreligger. Oppositionen har ogsaa sit Ansvar, og dette Ansvar kan ikke forflygtiges ved den Omstændighed, at Regeringen ikke har Flertal i det andet høje Ting og derfor ikke kan faa sine Lovforslag gennemført. Under de nuværende usikre og i mange Henseender katastrofelignende Tilstande kan ingen Regering tage Ansvaret uden tillige at have Mulighed for at faa det gennemført i Rigsdagen, som den anser for absolut nødvendigt.

Skal jeg dømme om Udsigterne for Lovforslagets Gennemførelse efter de oppositionelle Føreres Udtalelser, sammenholdt med Oppositionspressens Proklamationer, kan jeg vel ikke gøre mig store Forhaabninger om at faa Forslaget gennemført; men jeg vil ikke des mindre endnu fastholde Haabet om ved Forhandling i Udvalget at naa til et positivt Resultat. Oppositionen kan ikke, uenig som den er om Fremtidens økonomiske Politik paa afgørende Omraader, fastholde det Standpunkt, at det er den, der skal være Diktator.

Dermed anbefaler jeg paa ny Lovforslaget til Tingets velvillige Behandling og til hurtig Gennemførelse.

J. P. Nielsen: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller kom i Fredags i en Bemærkning om Forhandlingerne i Valutaudvalget ind paa Byttehandelen i Sønderjylland. Efter at være kommet hjem fra en Rejse har jeg set, at det ærede Medlem har holdt adskillige Møder, ogsaa i Sønderjylland, og der omtalt den særlige konservative Valutacentral i Sønderjylland, og det ærede Medlem har erklæret, at man ikke ved den Byttehandel, som fandt Sted der-